

prelazu izmedju Republike Crne Gore i Republike Srbije zv. Dračenovac opština Rožaje, dana 24. 2. 2006. godine, oko 0,3 sata, od XX iz Novog Pazara, ~~primio poklon koji predstavlja novac u iznosu od 200,00 €~~ da u okviru svog službenog ovlašćenja ne izvrši zakonitu službenu radnju koju je morao izvršiti a koju predstavlja zaustavljanje i kontrola vozila i putnika te omogućavanje cariniku Carinske ispostave na istom prelazu da preduzme radnje carinskog postupka, već je dozvolio da bez takve kontrole prodje putničko-teretno vozilo kombi marke "Mercedes" reg. oznaka NP 172-26 kojim je upravljao AM prevozeći iz Srbije u Crnu Goru, bez prateće dokumentacije tekstilnu robu vlasništvo XX i to nakon što je predhodnog dana, unaprijed zahtijevao i primio obećanje tog poklona prilikom dogovora u telefonskom razgovoru sa XX,

- **čime je izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ), a**

Optuženi XX,

Što je:

u isto vrijeme i na istom mjestu, kako je predhodno naznačeno, službenom licu - policajcu NN obećao ~~izvršio poklon u novcu u iznosu od 200,00 €~~ da isti ne izvrši zakonitu službenu radnju koju bi morao izvršiti u okviru svog službenog ovlašćenja a koju predstavlja zaustavljanje i kontrola vozila i putnika te omogućavanje cariniku Carinske ispostave na Administrativnom prelazu Dračenovac da preduzme radnje carinskog postupka, prilikom prevoza tekstilne robe iz Srbije u Crnu Goru putničko - teretnim vozilom kombi marke "Mercedes" reg. oznaka NP 172-26 kojim je upravljao AM pri stanju da nije posjedovao potrebnu dokumentaciju za unošenje tekstilne robe a motivisan namjerom da izbjegne plaćanje poreza na dodatnu vrijednost i carinske takse,

- **čime je izvršio krivično djelo davanje mita iz čl. 424 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ).**

Primjenom odnosnih zakonskih odredbi, čl. 15,32,36,42 KZ te čl. 199, 202 st. 1 i 364 Zakonika o krivičnom postupku RCG (ZKP) a u odnosu na optuženog NN i primjenom čl. 51 stav 1, 66 i 75 stav 3 u vezi čl. 423 stav 7 KZ sud ih

OSUDJUJE

I to:

Optuženog **NN** na kaznu zatvora u trajanju od **2. (dvije) godine** u koju mu se ima uračunati pritvor u trajanju od **24. 2. do 3. 7. 2006. godine, a**

Optuženog **XX** na kaznu zatvora u trajanju od **6 (šest) mjeseci**, koja mu se ima računati od dana lišenja slobode.

Optuženi se obavezuju da u roku od 15 dana po pravosnažnosti ove presude plate na ime paušala pojedinačno iznos od po 100,00 € (na žiro račun br. 832-7114-98 kod Centralne banke CG).

Prema optuženom **NN** izriče se mjera bezbjednosti oduzimanja primljenog poklona koji čini **novac u iznosu 200,00 € od 4 novčanice u apoenima od po 50 €** seriskog broja **S05343341911; H02092776851; H20130551597 i S09595178161**, kao predmeta čije oduzimanje je obavezno.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Višeg državnog tužioca u Bijelom Polju, označenoj u uvodu, nakon izmjene od 30. juna 2006.godine, optuženi su **NN** i **XX**, zbog krivičnih djela sa činjeničnim i pravnim opisom u bitnom kao u izreci ove presude, s tim što je sud u granicama optužnog akta upotpunio činjenični opis okolnostima od značaja utvrdjenim na glavnom pretresu. Optužnicom je stavljen predlog da se optuženom **NN** izrekne mjera bezbjednosti oduzimanja primljenog poklona – novca u iznosu od 200,00 €.

U završnoj riječi zamjenik Višeg državnog tužioca iznio je ocjenu da je optužnica po izmjeni dokazana na osnovu svih izvedenih dokaza iz istrage i glavnog pretresa, a da je optuženi **XX** u toku istrage detaljno objasnio kako je i u kom cilju dao novac optuženom **NN** da bi ovaj propustio kombi vozilo sa robom preko kontrolnog punkta bez plaćanja poreza i dažbina, zatim da je kod istražnog sudije prepoznao novčanice koje je dao saoptuženom. Odbranu optuženog **XX** sa glavnog pretresa ocijenio je kao neosnovanu i usmjerenu da olakša položaj sebi i saoptuženom.

Optuženi NN prilikom saslušanja u svojstvu osumnjičenog pred ovlašćenim policijskim službenikom **CB** u Beranama dana 24.02.2006.godine, izjavio je da ne želi da iznosi odbranu.

U svojstvu okrivljenog pred istražnim sudijom ovog suda 25.02.2006.godine, negirao je da je izvršio krivično djelo i opisao, da je u službi **MUP-a** od 2003.godine, kao policajac u Stanici policije za pogranične poslove u Beranama za granični prelaz **Dračenovac**, a prije toga da je radio na graničnim prelazima **Vuča**, **Kula** i **Grnčar**. U noći 23. i 24. februara 2006.godine, da je obavljajući poslove policajca na graničnom prelazu **Dračenovac** kod **Rožaja** imao dužnost da zaustavlja i

kontroliše lica i vozila, te da je u vrijeme izmedju 02 i 03 sata 24. februara naišlo vozilo kombi reg.oznaka za Pljevlja kojim je upravljao «E» tj. lice koje je on znao po tom nadimku, (u stvari se radilo o XX), a koje lice je vozilo zaustavilo na njegov znak, te da je carinik ZD tada izvršio kontrolu vozila.

Tvrđi da drugo kombi vozilo sa robom nije primijetio i da ne poznaje AM.

Smatra da je vršio službu kako je i propisano, a da su već oko 8 sati u službenu prostoriju policije na prelazu došla dva njemu nepoznata lica i naredila mu da preda pištolj i pokaže sadržinu iz džepova, a kada su pregledali novčanik da su 200,00 € i sve njegove stvari stavili u nailonsku kesu i nakon toga ga priveli.

Opisuje da je pored pomenutih 200,00 € imao još 1.900,00 € u novčaniku, ali da je to njegov novac, pošto je prethodno izvesnom S iz Berana prodao vozilo «Audi» za 1.200,00 €, a tetka JV da mu je prethodno dala upravo onih 200,00 €, te stric W iz Dapsića još 600,00 €, a takodje da je pored tog novca imao i još «nešto oko 100,00 € do 120,00 €».

Još je rekao da se sa XX «čuo par puta prije kritičnog događaja, na njegovo traženje» i da ga je pitao «ko je na carini i jeli on u smjeni», a on da mu je odgovorio da je carinik ZD, da bi mu XX odgovorio «dobro, dobro, uredu je».

Vezano za izgled spornih novčanica u četiri apoena od po 50,00 € izjavio je da su bile previjene dva puta, a sve ostale novčanice u novačniku po jedan put, naglašavajući da su mu to novačnice koje mu je tetka dala «kao pomoć oko sahrane njene majke», odnosno njegove babe «zato što je on jedino zaposlen u porodici». Tvrđi da je taj novac držao kod sebe radi kupovine vozila, a inače da je već prije četiri dana od izvjesnog SL za 1.700,00 € kupio vozilo, te da je licu koje poznaje po imenu «S» iz Tutina trebao dati nešto para za registraciju.

Na glavnom pretresu se izjasnio da ne priznaje krivicu i izvršenje krivičnog djela za koje je optužen.

Iznio je odbranu.

U odbrani je u bitnom ponovio odbranu iz istrage, ali i dodatno iznoseći određene okolnosti koje prethodno nije pominjao. Tako je izjavio da se sa XX ranije upoznao na graničnom prelazu Dračenovac «povodom neke potvrde» koju mu je trebao da donese XX iz Podgorice i vezano za trenerku koju je bio zaboravio u nekom kiosku u Novom Pazaru, pa mu je XX trebao da donese i tada da su razmijenili brojeve telefona.

Naglašava da nije primijetio kombi vozilo kojim je u predmetno vrijeme upravljao AM. Objašnjavajući kako je moguće da takvo vozilo prodje neprimijećeno obzirom da je upravo on bio dužan da evidentira i uoči prolazak svih vozila, rekao je, da pri nailasku na punkt postoji zaustavna linija sa znakom «Stop», te da to podrazumijeva da nijedno vozilo ne može proći, a da je naknadno čuo da je ipak takvo vozilo prošlo i takvu mogućnost ne isključuje, ali samo ukoliko se to desilo kada je on odnio dokumentaciju XX u službenu prostoriju koja je udaljena 10-15 metara radi evidentiranja prolaska tog lica sa vozilom i da se ne sjeća da li je na prolaznoj traci kolovoza ostao drugi policajac. Još naglašava da je njegova dužnost bila isključivo da zaustavlja vozila i evidentira lica i vozila, a da je obaveza carnika «da stoji na ulici kao i on», radi preduzimanja radnji vezano za naplatu dažbina.

Takodje i da je obaveza kontrole robe u vozilu ili kod lica na cariniku, s tim što carinik nije ovlašćen da vrši zaustavljanje vozila.

Na pretresu je još izjavio da je kritičnog dana prvo on zvao XX «da ga napomene u vezi sa gumama za auto koje mu je obećao da donese iz Novog Pazara», a nakon toga da je XX zvao njega više puta. Navodno se pethodnog dana dogovorio sa XX u vezi sa gumama, konkretno da mu kupi dvije gume zimske za vozilo «Audi», jer su jeftinije u Novom Pazaru, mada se ne sjeća cijene, niti razlike u cijenama i da je XX obećao da ću mu ih donijeti, a zatim ga zvao i rekao da mu ne može kupiti gume. Ponovo napominje da je XX poznavao tada samo po nadimku «Eco».

Objašnjavajući porjeklo novca koji je u kritično vrijeme imao u novčaniku dodatno je pojasnio, da je imao babu RV, majku njegovog oca koje je umrla 15. januara 2006.godine, koja je 15 dana pred smrt liječena u bolnici u Beranama i da joj je dat četrdesetodnevni pomen u kući njegovog oca 19.02.2006.godine. Upravo tim povodom da mu je predmetnih 200,00 €, za koje se sumnjiči 19.02.2006.godine, dala tetka JV, inače prosvetni radnik iz Majdanpeka koja je osim toga učestvovala u troškovima sahrane i bila uz babu 15 dana uoči smrti. Osim toga, da mu je stric VV tog dana dao 400,00 €, a da se radi o novcu koji je VV primio od ZIOIL-a na ime pogrebnih troškova za babu koja je bila penzioner. U stvari da se ne sjeća da li se radilo o iznosu od 400,00 € ili 600,00 € kako je ranije rekao, ali zna da je to bilo bez prisustva drugih lica. Istovremeno se izjasnio da mu uopšte nije poznato da li je za babino liječenje bilo kakvih izdataka, da ne zna koliko su iznosili troškovi sahrane, niti koliko je lica bilo na četrdesetodnevnom pomenu iako se dolazilo po pozivu. Jedino zna da je sahranjena u zajedničkoj porodičnoj grobnici koja je ranije bila izgrađena.

Negira da je posjedovao drugi novac mada je 23.02.2006.godine, oko 22 sata dok je bio u smjeni navodno mu prišlo neko lice koje je špediter na prelazu Dračenovac (kome ne zna ime) i zamolilo ga da neki novac od 500,00-600,00 € ponese u Berane nekom licu (mada ni tom licu ne zna ime), navodno za vaučere, ali da on taj novac nije primio.

Još je dodao da je u predmetno vrijeme, shodno redosledu sa patrolnog spiska on bio vodja patrole policije na Administrativnom prelazu pošto njemu pretpostavljeni mlađji inspektor GO nije bio u smjeni, već je prethodno tražio slobodan dan.

U završnoj riječi, preko branioca, smatra da je optužnica zasnovana na pretpostavkama i pravno nevaljanim dokazima pribavljenim suprotno čl. 76,77 i 79 ZKP-a, a da je u stvari odbrana optuženog XX pred disciplinskom komisijom MUP-a i na glavnom pretresu dokaz da je prema tom optuženom izvršen pritisak i ucjena od strane policije, da ga neosnovano tereti. Naglašava da je u disciplinskom postupku protiv njega odlučeno da nema dokaza da je primio mito pozivajući se na rješenje direktora policije od 07.04.2006.godine.

Optuženi XX je saslušan na okolnosti predmetnog događaja pred istražnim sudijom ovog suda. (u prethodnom postupku nije saslušan u prisustvu advokata kako je predviđeno u čl. 231 st. 9 ZKP).

Izjavio je da je dana 23. februara 2006.godine u popodnevnim satima u Novom Pazaru angažovao AM sa kombi vozilom, plave boje, reg.oznaka za Novi Pazar, da mu do Rožaja preveze tekstilnu robu farmerice i dukserice «zbog bezbjednijeg prelaza na granici», te da su iz Novog Pazara krenuli sa dva kombija pri čemu je on upravljao svojim kombijem marke «Mercedes Vito» reg.br. PV 184-80, crne boje krećući se ispred AM «tako reći kao prethodnica».

Dva mjeseca prije tog dana da je upoznao NN na punktu Dračenovac i da ga je NN i ranije puštao da prodje bez carinske kontrole «naravno uz uslugu koju mu je davao novčano».

Prije dolaska na Dračenovac, opisuje da je sa NN kontaktirao mobilnim telefonom i da su se dogovorili da on i AM naidju sa robom poslije ponoći, a da ih pusti bez carinske kontrole, s tim što je sa NN prethodno dogovorio i to na insistiranje NN da je uslov da ga pusti «bezbjedno» da prodje «nekontrolisano» preko graničnog prelaza za iznos od 200,00 €.

Prilikom nailaska na carinski punkt, opisuje da se on kretao sa svojim kombijem ispred kombija sa robom i da ga je zaustavio NN, «upisao ga kod policije i pustio ga da prodje», a da je tada AM «sa njemu lijeve strane prošao kroz punkt», tako da vozilo AM nije zaustavljano «iako je trebalo da bude zaustavljeno». Objašnjava da nije zaustavljeno zbog prethodnog dogovora između njega i NN, jer mu je za tu «uslugu» dao 200,00 € u apoenima od po 50,00 € i to odmah nakon što je AM prošao preko punkta bez zaustavljanja.

Što se tiče telefonskih kontakata sa NN te noći, rekao je da je on nazvao NN, a zatim NN njega i to upravo povodom «bezbjednog prolaska puta bez carinske kontrole». Osim toga, tvrdi da je AM bio upoznat sa načinom kako će proći kroz granični prelaz, tj. «upravo kako su i prešli», te znao da roba koju prevozi «nema porijeklo», ali da nije znao da će on dati novac NN.

Detaljnije opisujući zbivanje prilikom prelaska Administrativnog prelaza rekao je, da je on kada ga je VV zaustavio predao lično saobraćajnu i vozačku dozvolu «policiji u kućici», a da je VV «ostao na ulici pored njegovog kombija», pa kada se on vratio do kombija, da je dok se NN nalazio pored vrata kombija, dao mu novac. Još je rekao da je nakon toga prilikom kretanja prema Rožajama pretekao AM koji se polako kretao «čekajući ga», ali da ga je zatim zaustavila policija i tražila mu dokumentaciju koju on nije imao nakon čega je priveden u CB Berane, gdje su «oba kombija zadržana».

Na glavnom pretresu optuženi XX se izjasnio da ne priznaje krivicu i izvršenje krivičnog djela za koje je optužen, a iznoseći odbranu izjavio doslovno «Ja sam bio prisiljen da u prvoj izjavi ispričam ono što nije».

Prilikom odgovora na pitanja izjavio je, da je od policajaca CB u Beranama bio «prisiljen» da izjavi kako je ranije izjavio, «ali ne u smislu fizičke prisile», te da je potpisao zapisnik pred istražnim sudijom «nakon što mu čitav zapisnik nije pročitano». Što se tiče saoptuženog tvrdi da ga zna iz vidjenja od prije nekoliko mjeseci, pošto ga je upoznao na punktu Dračenovac povodom kontrole, a predmetne noći da mu je bio obećao «neke gume za vozilo» i tim povodom da je sa njim imao kontakt. Navodno je on u vrijeme iz optužbe, naišao preko prelaza Dračenovac putujući iz Novog Pazara prema Podgorici, a vršeći prevoz tekstilne

robe koju je proizveo u svojoj radnji «AA», a transportovao kombi vozilom AM marke «Mercedes» reg.br. NP 172-26, s tim što mu je AM tu robu prevezao samo do «medjuzone» tj. do mjesta između Mehovog Krša gdje se nalazi kontrolni punkt MUP-a Srbije i Dračenovca gdje se nalazi kontrolni punkt MUP-a Crne Gore. Od tog mjesta da je robu pretovario u džipove «koje posjeduju neki momci koji se time bave», a on da je planirao da u Rožajama izvrši pretovar ponovo u kombi M da bi nastavio put prema Podgorici, a sve u cilju da izbjegne plaćanje poreza na dodatnu vrijednost. Navodno «nije imao računa da plati PDV», odnosno ne bi bio konkurentan na tržištu ako bi uračunao i PDV od 17 ili 18%. Što se tiče robe tvrdi da je imao samo otpremnicu svoje konfekcijske radnje za firmu «KK» iz Podgorice, a da je vrijednost robe bila 3-4 hiljade eura, s tim što je on u otpremnici upisao manju količinu.

Dakle tvrdi da je predmetnu robu transportovao iz Novog Pazara kombi vozilom AM «do medjuzone», a onda da je izvršen pretovar «u džipove» ispravljajući se zatim da se radilo samo o jednom džipu, tako da roba nije bila u kombi vozilima prilikom prolaska na graničnom prelazu Dračenovac, već samo «jedna kesica sa 15-20 odjevnih predmeta». To što je tekstilna roba zatečena u kombi vozilu AM, objašnjava da je utovarena u to vozilo negdje blizu mjesta Bać prema Rožajama «od lica sa džipovima», koja su je transportovala od «medjuzone» do Baća putevima mimo graničnog prelaza, mada istovremeno tvrdi da tim licima nije platio to prenošenje ove robe.

Negira da je dao bilo kakav novac NN, a da je ranije tvrdio suprotno «zato što je to od njega traženo uz obećanje da će mu biti vraćena roba i kombi». Istovremeno nije mogao da naznači ko su lica koja su «vršila prisilu» prema njemu u CB u Beranama. Što se tiče saslušanja pred istražnim sudijom tvrdi da je izjavio «kako je izjavio», jer je i to traženo od policije iz Berana, mada ne zna da li su bili prisutni kada je saslušan pošto inače nije lišavan slobode. Sjeća se da je saslušan još i u Podgorici, ali ne razumije u kom svojstvu. Odgovorio je također da mu je sugerisano od policije da izjavi u smislu da mu je NN omogućio prolaz za 200,00 €, uz obećanje da neće biti krivično gonjen, te da mu ništa drugo, niti detaljnije nije rečeno kako da izjavi, već da je sve ostalo što je sadržano u njegovoj ranijoj izjavi on izmislio. Rekao je da mu je saoptuženi dva dana prije vremena iz optužbe tražio «da mu donese 3-4 gume valjda za putničko vozilo» i to polovne iz Novog Pazara, a on da je zvao NN dva sata prije nailaska na punkt da mu kaže da nije našao gume, mada mu je to mogao reći i neposredno kada naidje.

Sve u svemu tvrdi da je sa NN kontaktirao sa svog telefona broj 069-069-750, a isključivo u vezi sa gumama i to 3-4 puta u okviru prethodna dva dana i kritične noći.

U završnoj riječi naglasio je da ostaje pri odbrani sa glavnog pretresa, te da se izvinjava optuženom NN zbog ranije izjave.

Na glavnom pretresu su izvedeni dokazi, saslušanjem svjedoka AM, EK, RK, ZD, VV i EM, pročitani su dopis MUP RCG br.03-131 od 27.02.2006.godine, o vremenu radnog angažovanja NN, izvještaj Carinskog skladišta «CC» u Bijelom Polju o skladištenju robe na ime AM br.35114/D/10, zapisnik o primopredaji robe

oduzete od AM od 27.02.2006.godine, zapisnik CB u Beranama o pretresu NN oznake SL od 24.02.2006.godine, potvrde CB Berane br.02/2SL od 24.02.2006.godine o privremenom oduzimanju predmeta od NN, potvrde CB u Beranama br. 02/2SL od 24.02.2006.godine na ime NN u vezi oduzimanja novca sa naznačenjem apoena u serijskog broja zaključno sa rednim brojem 7, potvrda istog organa istog datuma na ime NN o oduzimanju predmeta – službenog pištolja i okvira sa metcima, o oduzimanju četiri novčanice u apoenu od 50,00 € uz opis novčanika, potvrde CB Berane oznake SL od 24.02.2006.godine, o privremenom oduzimanju predmeta od XX zaključno sa rednim brojem 4, potvrde istog organa oznake 02/2SL od 24.02.2006.godine na ime AM, listinga komunikacija telefonskog broja 067-897-300 operatera «Monet», listinga operatera «Promonte» za telefonski broj 069-069-750, listinga komunikacija za pomenute telefonske brojeve, rješenja MUP-a RCG – direktora policije br.151-39/2006-1 od 07.04.2006.godine, izvoda iz kaznene evidencije br. 690 od 05.05.2006.godine izdatog od CB Berane i uvjerenja MUP-a Republike Srbije br.235-1/2112 od 29.06.2006.godine. Izvršen je uvid u fototehničku dokumentaciju Centra bezbjednosti u Beranama br.02-17 od 27.02.2006.godine povodom pregleda vozila NP 172-26 i fotodokumentaciju br.02-16 od 25.02.2006.godine.

Nije bilo drugih predloga za izvodjenje dokaza.

Ocjenom odbrana optuženih pojedinačno kao i izvedenih dokaza, te dovodjenjem u medjusobnu vezu, sud je utvrdio činjenično stanje koje se u bitnom svodi na stanje činjenica i okolnosti kako su sadržane u izreci presude, a iz kog stanja proizilazi i naznačeni pravni zaključak. Naime, po osnovu odbrana optuženih u bilo kojoj verziji, te dokaza u tom pravcu utvrđeno je, da je optuženi NN u vrijeme iz optužnice tj. dana 24.02.2006.godine, oko 03 sata, imao svojstvo službenog lica u državnom organu. Konkretno utvrđeno je da je optuženi NN postupao kao službeno lice u svojstvu policajca u Stanici policije za pogranične poslove u Beranama sa rasporedom na Administrativnom prelazu između Republike Crne Gore i Republike Srbije zv. Dračenovac na području opštine Rožaje i to kao vodja smjene policije po osnovu upisa pod rednim brojem 2 na patrolnom listu, a kod okolnosti odsustva prvog pretpostavljenog. Takođe je nesumnjivo utvrđeno da je optuženi NN u vrijeme iz optužbe bio zadužen za vršenje službene dužnosti koja obuhvata kontrolu prolaza lica i vozila na Administrativnom prelazu i da je u sklopu te dužnosti konkretno imao i preuzeo dužnost da se nalazi neposredno na zaustavnoj liniji na kolovozu, da vrši zaustavljanje vozila naročito teretnih i putničko - teretnih vozila, da preduzima radnje pregleda putnika i robe i da se stara o tome da takva vozila i lica budu evidentirana u službenoj evidenciji kod policajaca u istoj smjeni koji borave u službenim prostorijama na istom prelazu nešto dalje od zaustavne linije pregleda.

Osim toga vršenje njegove službene dužnosti obuhvatalo je i omogućavanje vršenja poslova od strane carinika Carinske ispostave na istom prelazu u carinskom postupku koji carinik nije u mogućnosti da preduzme bez prethodno preduzete radnje od strane pripadnika policije vezano za zaustavljanje vozila na kontrolno propusnoj traci sa zaustavnom linijom na kolovozu puta. S tim u vezi i po osnovu

odbrane NN postoji okolnost da je već u dužem periodu radio poslove policajca na još tri granična prelaza.

Ove činjenice i okolnosti proizilaze u bitnom iz odbrane optuženog NN, iskaza svjedoka EK i RK – policajca iste Stanice policije, carinika ZD i EM i dopisa MUP-a RCG – Službe graničnih poslova i Stanice policije za pogranične poslove i strance br.03-131 od 27.02.2006.godine, o radnom angažovanju NN.

Ovo jer je prema pomenutom dopisu MUP-a RCG – Službe graničnih prelaza i Stanice policije za pogranične poslove i strance u Beranama optuženi NN bio policajac te stanice na Administrativnom prelazu Dračenovac i na dan 23/24.02.2006.godine od 20 do 08 sati, a prema sadržini njegove odbrane koja je podudarna sa svjedočenjem RK i EK, faktički je vršio dužnost vodje patrole policije u smjeni kod odsustva starješine sledećeg ranga, konkretno mladjeg inspektora GO koji je prethodno tražio «slobodan dan».

S tim u vezi svjedoci EK i RK su izjavili saglasno, a to da je dužnost policajca koji vrši poslove kao što je to slučaj bio sa optuženim NN u predmetno vrijeme, da boravi van službenih prostorija nalazeći se na kolovozu puta kod znaka «Stop» i zaustavne linije i obavlja kontrolu ulaza i izlaza vozila dajući znak vozačima da zastave vozila, izvrši kontrolu dokumentacije za vozilo i lica, uporedi podatke osmatranjem vozila i lica, pregledom vozila i robe, pribavlja podatke o robi u transportu i preduzima mjere da se dokumentacija za lica i vozila, upišu u knjigu kod policajca koji se nalazi u službenoj prostoriji a istovremeno da omogući i carniku uvid u dokumentaciju i robu te preduzimanje carinskog postupka. Opisali su da se vršenje ovih radnji naročito odnosi na teretna vozila u koja ubrajaju i kombi vozila, te da se praktikuje povremeno i upućivanje vozača da izvrši odnošenje dokumentacije u prostoriju radi evidentiranja, upućivanjem sa dokumentacijom kod carinika uz obavezu vozača da vrati dokumenat od carinika i pokaže policajcu kao dokaz da je platio dažbine, pa tek onda da policajac dozvoljava prolaz tom vozilu i licu. Iskazi ovih svjedoka bili su saglasni sa odbranom NN u vezi sa tim ko je od njih trojice u predmetno vrijeme bio zadužen kojim poslovima, te da je EK u svojstvu policajca boravio u službenoj prostoriji na prelazu obavljajući upis podataka u knjigu evidencije, a RK takodje u prostoriji da je bio zadužen za upredjivanje podataka povodom provjera vezano za potrage tako da je upravo optuženi NN vršio dužnost na kontrolno propusnoj traci. Uz to su bili saglasni da su dolaskom u smjenu već unaprijed bili upoznati u pogledu opisa svojih poslova.

Po osnovu iskaza svjedoka ZD i EM koji su u predmetno vrijeme vršili službenu dužnost carinika Carinske ispostave na prelazu Dračenovac, takodje proizilazi da su oni kao carinici u mogućnosti da obave carinsku kontrolu i postupak, tek nakon što pripadnici policije na prelazu preduzmu radnju zaustavljanja vozila na zaustavnoj liniji, te da je prema pravilima njihove službe jedan od carinika obično bude u zoni zaustavne linije, s tim što je, kako to kaže EM, «policajac prvi na liniji granice države» i da se obično u praksi taj postupak odvija tako što policajac nakon pregleda putnika i robe uputi lice sa vozilom da se obrati carniku u prostoriji koja je udaljena od zaustavne linije oko 10 metara te nakon što se preduzmu radnje od strane carinika da se tek tada dozvoljava prolaz

za vozilo. Naglašavaju da je pod posebnom pažnjom kontrola teretnih vozila, ali da carnik nije ovlašten da bez policajaca zaustavlja vozila, odnosno da je za tu radnju jedino ovlašten policajac.

Na osnovu sadržine pomenutih dokaza, pa i odbrane optuženog NN, proizilazi zaključak da je on tokom vršenja svoje službene dužnosti morao izvršiti radnju zaustavljanja i kontrole putničko - teretnog vozila kombi marke «Mercedes» reg.oznaka NP 172-26 kojim je upravljao AM prilikom prelaska Administrativnog prelaza Dračevnovac u vrijeme iz optužbe.

Optuženi NN tvrdi da nije uočio prolazak tog vozila pri ulasku u Crnu Goru ili da moguće nije ni prošlo, a ne spori potrebu preduzimanja predmetne službene radnje u okviru službenih ovlašćenja.

Sud nalazi za utvrđeno da je upravo dana 24.02.2006.godine, u vrijeme oko 03 sata, upravljajući putničko teretnim vozilom pomenutih reg.oznaka, AM prošao iz pravca Republike Srbije preko Administrativnog prelaza Dračevnovac ulazeći u Republiku Crnu Goru, nakon što je u selu Rajčinovići kod Novog Pazara u to vozilo optuženi XX izvršio utovar tekstilne robe u namjeri da je transportuje u Podgoricu radi prodaje. Osim toga, utvrđeno je ne samo da ga je uočio već i da je optuženi NN unaprijed znao za nailazak tog vozila preko prelaza, da je omogućio prolazak tom vozilu dajući znak AM da može proći bez zaustavljanja, a što dalje znači da nije preuzeo zakonitu službenu radnju koju je morao izvršiti, a koja radnja se trebala sastojati u zaustavljanju i kontroli tog vozila i lica, evidentiranju prolaska i omogućavanju carniku Carinske ispostave na tom prelazu da preduzme radnje carinskog postupka. Ovo iz sledećih razloga.

Naime, iz odbrane optuženog XX iz istrage, pa i dijela odbrane na glavnom pretresu koju je u bitnom izmijenio u odnosu na raniju, te iz iskaza svjedoka AM, utvrđuje se da je preko prelaza Dračevnovac u vrijeme iz optužbe iz pravca Srbije u pravcu Crne Gore prošao AM sa vozilom kombi marke «Mercedes» reg.oznaka NP 172-26, a da nije izvršeno evidentiranje prolaska, niti zaustavljanje.

Ovo jer se optuženi NN izjasnio da dozvoljava mogućnost da je to vozilo prošlo prelazom neprimijećeno isključivo onog momenta kada je on navodno odnio dokumentaciju XX u službenu prostoriju policije na prelazu radi evidentiranja prolaza kombi vozila tog lica reg.oznaka za područje Pljevalja tj. kada se navodno za kratko udaljio sa zaustavne linije.

Medjutim, saoptuženi XX pri odbrani tokom istrage detaljno je opisao pod kojim okolnostima je bez zaustavljanja i kontrole, te nepreduzimanja službenih radnji, ostvaren prolaz vozila kojim je upravljao AM.

U pravcu šta predstavlja sadržinu odbrane optuženog XX kako u istrazi tako i na pretresu, prethodno je izloženo, a ono u čemu se njegova naknadna odbrana nije razlikovala od prethodne, već obezvređuje odbranu NN u pogledu tvrdnje da vozilo o kom je riječ nije zaustavio zato što ga nije uočio. Tako je XX (nakon što je prethodno u istrazi detaljno opisao stanje zbivanja koje se podudara sa činjeničnim opisom optužbe i presude), po izmjeni odbrane na pretresu takodje rekao da su se on i AM sa dva kombi vozila, on svojim reg.oznaka PV 184-80 crne boje i AM reg.oznaka NP 172-26 po polasku iz Novog Pazara našli na prelazu Dračevnovac i da

je optuženi NN izvršio pregled i kombi vozila kojim je upravljao AM. Doslovno je rekao «kritične noći dok sam se ja upisivao NN je pregledao kombi AM i u vozilu nije bilo ništa». On je to izjavio nastojeći da osnaži izmijenjenu odbranu čija je suština bila u tom da navodno tekstilna roba nije transportovana preko prelaza već od strane «nekih mornaka sa nekim džipovima» od «medjuzone» do «nekog mjesta prema Rožajarna», ali je time nesmotreno obezvrijedio osnovnu tezu odbrane saoptuženog.

Osim toga iz odbrane XX u bilo kojoj od dvije verzije proizilazi da je on, a ne NN, dok je njegov kombi bio na zaustavnoj liniji, odnio dokumentaciju za sebe i vozilo u službenu prostoriju policije na prelazu. Upravo ta okolnost utvrđuje se i po osnovu svjedočenja AM koji je rekao da je XX «otišao tamo da se upiše u pravcu prostorije gdje se evidentira prolaz». Takodje i na osnovu iskaza svjedoka EK koji je izjavio da je predmetne noći u 03,10 sati optuženi XX ušao kod njega u službenu prostoriju policije na prelazu donoseći sa sobom dokumenta za sebe i vozilo sa zahtjevom da ga evidentira, što je on i učinio u sklopu svoje dužnosti. Tako je izjavio i RK. To dodatno obezvređuje odbranu optuženog NN u pogledu tvrdnje da je vozilo M moglo proći neprimijećeno kada je on, odnio «E» dokumentaciju za vozilo PV 184-80 radi evidentiranja.

I svjedok ZD takodje je izjavio da je uočio i konstatovao prolazak XX sa vozilom u kom nije bilo robe za carinski postupak, a koje lice mu je inače od ranije poznato i na spisku lica pod tzv. akcionim planom, odnosno potrebom pojačane carinske kontrole. Međutim, uz to tvrdi da je upravo u tom momentu primijetio prolazak kombi vozila plave boje reg.oznaka za Novi Pazar koje je prošlo preko prelaza bez kontrole policije i carine, što je on kao zapažanje upisao u knjigu dežurstva imajući u vidu da je postojala potreba kontrole takvog vozila bez obzira da li ima utovar ili nema. Naročito je značajan iskaz da je to vozilo prošlo preko ulazno - izlazne trake dok se tamo nalazio jedan policajac. Inače ocjenom odbrana u vezi sa ocjenom iskaza svjedoka ostalih policajaca u smjeni, proizilazi da je to bio upravo NN. Na osnovu iskaza AM upravo taj policajac «koji je bio van kućice» mu je da o znak da nastavi bez zaustavljanja.

Prilikom daljeg utvrđivanja, a u pravcu da li je optuženi NN svjesno propustio da izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti, cijenjena je njegova odbrana u smislu da bi tu radnju izvršio za slučaj da je uočio prolazak pomenutog vozila i to da je iz razloga kako je već izloženo utvrđeno suprotno tom dijelu odbrane, tj. da se upravo on nalazio u zoni zaustavne linije u momentu prolaska vozila o kom je riječ. Iz odbrane optuženog XX iz istrage utvrđeno je da mu je optuženi NN unaprijed obećao da pomenutu službenu radnju neće izvršiti i da su s tim u vezi unaprijed postigli dogovor kada mu je u razgovoru mobilnim telefonima rekao u koje vrijeme i na koji način, te kako da se ponašaju prilikom nailaska sa vozilima on i AM. I u tom pravcu je sadržano u razlozima vezano za sadržinu odbrane XX u istrazi. Pogotovo su značajne okolnosti koje je detaljno opisao XX tom prilikom, a koje se odnose na to da se optuženi NN ponašao u skladu sa dogovorom i izvršio zaustavljanje njegovog vozila, te dok je trajala procedura evidentiranja njegovog prolaza, da je sa razmakom od 1-2 minuta iza njega naišao

sa vozilom AM pa shodno dogovoru prošao sa vozilom u kom je bila roba bez zaustavljanja, kako to on kaže «prošao je bezbjedno put bez carinske kontrole».

Stanje u tom pravcu utvrđeno je do potpune izvjesnosti i zato što je vezano za to zbivanje svjedok AM izjavio da je još u vrijeme kada ga je angažovao XX da mu vrši prevoz robe, u vrijeme utovara u selu Rajčinovići pitao XX «kako ćemo preći na granični prelaz», a da mu je ovaj odgovorio «neće biti problema», da su se kretali sa dva vozila i da mu je XX rekao «A, podji naprijed na znak policajca i reaguj kako ti on kaže», a on da je primijetio na osvijetljenom prostoru policajca koji mu je mahanjem rukom dao znak da prodje bez zaustavljanja, kako to on kaže «razumio sam slobodan prolaz i produžio u pravcu Rožaja». Isti svjedok je izjavio da je po osnovu toga stekao predstavu da je postojao prethodni dogovor između pomenutog policajca i XX u vezi prolaska granice. I ovaj svjedok je izjavio da izuzev tog policajca na prelazu nije bilo drugih policajaca «van kućice gdje sjede policajci».

Jasan je i neminovan zaključak da je kod postojećih okolnosti životnog zbivanja, koje sud nalazi za utvrđene optuženi NN svjesno propuštio da izvrši službenu radnju koju je bio dužan da izvrši, a u vezi sa tom radnjom da je ostala nepreduzeta radnja carinske kontrole robe koja je transportovana vozilom kojim je upravljao AM, a čiji transport je vršio optuženi XX. Ovo jer se pod postojećim okolnostima životnog zbivanja koje je određeno i pravilima službe, nije moglo desiti propuštanje vršenja zakonite službene radnje, bez umišljaja optuženog NN.

Okolnost sadržana u optužbi koja se odnosi na to da je kombi vozilo marke «Mercedes» reg.oznaka NP 172-26 kojim je upravljao AM tokom predmetnog događaja prevožena tekstilna roba vlasništvo XX iz Srbije u Crnu Goru, a bez prateće dokumentacije, utvrđena je po osnovu odbrane optuženog XX i iskaza svjedoka AM iz istrage, koji su bili saglasni sa onim stanjem činjenica iz pisanih dokaza izvedenih na glavnom pretresu. Ovo jer je iz njihovih iskaza istovremeno proizilazi da su nakon prolaska na prelazu Dračenovac nastavili put kombi vozilima u pravcu Rožaja i to nakon što je XX sustigao i pretekao vozilo kojim je upravljao AM, a u kom se nalazila tekstilna roba, nakon čega ih je zaustavila policija i privremeno oduzela robu i vozila, a njih privela u CB Berane. Njihovi iskazi bili su istovjetni u vezi sa činjenicom da je roba bila isključivo u vozilu kojim je upravljao AM, a vezano za planirano povodom prelaska na prelazu.

Takvo stanje proizilazi i iz dokaza, jer je u izvještaju od Carinskog skladišta «Centromobil» u Bijelom Polju naznačeno da se po specifikaciji od MUP-a Berane prima na skladištenje od AM tekstilna roba koju čine 321 komad muških pantolona, 300 komada pelena, 100 komada dječijih pantolona, 303 para čarapa, 400 muških dukserica, 41 komad ženskih cipela i više vrsta drugih odjevnih predmeta pojedinačno naznačenih po broju komada, a upravo ta roba prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta i fototehničkoj dokumentaciji Centra bezbjednosti u Beranama nadjena je u kombi vozilu reg.oznaka NP 172-26 kojim je upravljao AM istom prilikom kada je zaustavljen kao i vozilo XX.

Naknadno iznijete tvrdnje optuženog XX i svjedoka AM da predmetna roba nije transportovana njihovim vozilima na dionici puta gdje se nalazi Administrativni prelaz Dračenovac, već od strane nepoznatih lica putem van prelaza od

«medjuzone» do nekog mjesta prema Rožajama, ocjenjena je kao usmjerena u pravcu da olakšaju položaj optuženom NN, a istovremeno i da sebe zaštite od eventualnog postupka administrativne prirode povodom takvog transporta robe. Nihovi iskazi u tom pravcu bili su protivurječni, jer je XX tvrdio da su tu robu prevezli «neki momci» sa jednim džipom, a AM je tvrdio da se radilo o dva džipa, kao vojna, starija. XX nije bio uvjerljiv u istom pravcu pošto je tvrdio da ne zna ko su ta lica, a zna da se time bave i da im nije platio takvu uslugu, kao i da nema namjeru ni da im plati ako mu roba ne bude vraćena iako istovremeno tvrdi da je već bio izvršen ponovni pretovar robe u vozilo AM, a tek naknadno da su on i A zaustavljeni od policije koja oduzima robu. S toga je nejasno zašto bi čak i za slučaj da se tako događaj odvijao bilo ko pristao da prevozi robu bez novca i da odgovara nakon što prevoz izvrši za ono šta će se desiti sa robom.

Ova neosnovana izmjena odbrane XX i iskaz AM, po ocjeni suda daje osnovu za konačni zaključak o tome kada su iznosili realno stanje – u istrazi ili na pretresu, odnosno da li ima osnova da im se povjeruje u vezi sa tim što tvrde da nijesu propisno saslušani u istrazi. Ispostavilo se pri ocjeni da su optuženi XX i svjedok AM neosnovano izmijenili iskaze imajući u vidu to da nijesu na uvjerljiv način objasnili odstupanje od ranijeg iskaza. Oni u stvari neosnovano tvrde da je njihov iskaz pred istražnim sudijom dat pod «prisilom» policije ili datih obećanja u vezi robe i vozila što je životno nelogično obzirom da je policija bila ovlašćena da primi njihove izjave u prekrivičnom postupku, te da bi iskaz XX mogao predstavljati dokaz da je saslušan u skladu sa čl.231 st. 9 ZKP-a. Zato policija nije imala interesa da sugerise sadržinu izjava pred istražnim sudijom. Pogotovo je neuvjerljivo da XX nije znao šta je unijeto u zapisnik kod istražnog sudije, ali samo u dijelu, a ne u cjelini, a istovremeno je tvrdio da je izjavljivao po navodnom upustvu od policije. Osim toga, potpuno je nelogično da bi odbrana XX i iskaz AM iz istrage bili podudarni do pojedinosti tim prije što je XX rekao da je ono što je izjavio sam izmislio, a da mu je navodno policija sugerisala samo to da je NN dao 200,00 €. Tim prije neuvjerljivo je objašnjenje AM obzirom da on nije lišavan slobode.

Pošto je sa razloga kako je izloženo nadjeno za utvrđeno, da je optuženi NN u vrijeme i na mjestu iz optužbe bio službeno lice, da nije izvršio službenu radnju koja je bila zakonita i koju je morao izvršiti, te da je usled tog propuštanja radnje optuženom XX omogućen nelegalan transport robe, sud je na osnovu svestrane ocjene odbrana optuženih, već pomenutih i preostalih dokaza našao za utvrđeno i to zašto je optuženi NN tako postupio. Konkretno, sa sigurnošću je utvrđeno da je optuženi NN unaprijed – prije vremena kada je trebao preduzeti službenu radnju zahtijevao od XX i od njega primio obećanje poklona koji čini novac od 200,00 €, kao uslov da službenu radnju ne izvrši, a naknadno «po završenom poslu» da je taj novac primio na svom radnom mjestu.

Kao logično pri utvrđivanju u ovom pravcu, nametnulo se pitanje zašto je u predmetnom događaju policajac sa iskustvom kome su dobro poznata pravila službe dozvolio prolazak vozila AM sa robom vlasništvo XX. Logičan odgovor koji se nameće pri prostoj ocjeni, u stvari je u ovom postupku istovjetan kao i stanje

činjenica koje proizilaze na osnovu ocjene odbrana i dokaza. U pitanju je novac kao obostrani interes za optužene. U stvari, u ovom pravcu je utvrđeno činjenično stanje i stanje okolnosti iz razloga kako slijedi.

Optuženi XX u obje verzije odbrane ne krije da je iz Novog Pazara vršio transport robe za tržište u Podgorici na kom ne bi bio konkurentan ca cijenom, ako bi platio dažbine tj. ako bi roba prošla kroz propisane postupke kontrole na Administrativnom prelazu između Srbije i Crne Gore. S tim u vezi priznaje u obje verzije odbrane da je preduzeo radnje kako bi izbjegao kontrolu robe za koju nije imao ni propisnu dokumentaciju, a u dijelu dokumentacije koju je činila otpremnica koju je lično sastavio da je «umanjio» količinu robe čija je vrijednost inače po njegovom kazivanju bila oko 3 do 4 hiljade eura.

Iz iskaza svjedoka carinika ZD i EM, koji su istovremeno u skladu sa propisima koji se odnose na kontrolu robe i saobraćajnih sredstava, o porijeklu robe i obavezama plaćanja dažbina, utvrđeno je da bi roba kakvu je transportovao XX bila predmet postupka naplate poreza na dodatnu vrijednost carine i taksa za naknadu zbog porijekla i kod vrijednosti preko 400,00 €.

Dakle, prostom računicom – koliko bi iznosilo 17 ili 18% (jer XX navodno ne zna koliko je PDV) na iznos od 3 do 4 hiljade eura (koliko XX sam kaže da mu je vrijedjela roba), dolazi se do zaključka da je 200,00 € «neznan» izdatak u odnosu na iznos zakonskih obaveza. To upućuje na zaključak da je XX imao interes da davanjem mita od 200,00 €, kako je izjavio u istrazi, izbjegne plaćanje znatno većeg iznosa dažbina.

Na drugoj strani da bi XX to postigao, optuženi NN kao službeno lice morao bi se odlučiti da izvrši krivično djelo protiv službene dužnosti takodje sa nekim motivom. Utvrđujući stanje stvarnih činjenica u ovom pravcu tokom predmetnog događaja sud je došao do osnovanog zaključka da je optuženi NN takodje iz interesa sticanja protivpravne imovinske koristi zanemario pravila službe, tako što je unaprijed zahtijevao da mu XX obeća i potom preda 200,00 € kako ne bi vršio službenu radnju koju je prema njemu, odnosno AM morao izvršiti.

Pri donošenju ovog zaključka sud je imao u vidu da je NN tvrdio da u kritično vrijeme AM nije uopšte poznao, a XX samo površno po nadimku «Eco», međjutim, istovremeno je izjavio da ga je «Eco», tj. XX zvao telefonom i pitao «ko je od carinika u smjeni i da li je on u smjeni».

I AM potvrđuje da nije poznao NN.

Jedino XX prilikom saslušanja u istrazi bio je konkretan i kategoričan sa izjavom da je NN obećao i dao 200,00 € kao mito da ne preduzima službenu radnju koju bi inače morao po pravilima službe izvršiti, tj. kako to on kaže «da mu omogući bezbjedan prolaz granice», a po dogovoru da je tih 200,00 € uslov za «takav» prolazak. Rekao je da je zahtjev poklon bio telefonom kao i obećanje, a primopredaja novca bez prisustva drugih lica.

Medjutim, međusobnim dovodjenjem u vezu prve odbrane optuženog XX u pomenutom pravcu, sa zbivanjem prilikom prelaska kako ga je opisao svjedok AM u istrazi dolazi se istovremeno do zaključka da su XX i AM naknadnim izmjenama iskaza ispoljili nastojanje da pomognu optuženom NN, a XX da izbjegne

odgovornost za krivično djelo davanja mita sa čim u vezi je i AM odstupio od ranijeg iskaza obzirom da je sa XX u daljem stepenu srodstva po tazbini.

Konstatovano je niz nepodudarnosti vezano za iste činjenice kroz odbranu optuženih. Tako je NN tvrdio da se sa XX poznaje od ranije «povodom neke potvrde» koju je trebao da mu pribavi, dok je XX tvrdio da NN poznaje povodom ranijih kontrola na prelazu sa čim u vezi je u istrazi izjavio da ga je «ranije puštao da prodje bez carinske kontrole, naravno uz uslugu koju mu je davao novčano». Nakon što su suočeni sa saznanjem da su njihovi međusobni telefonski razgovori evidentirani u listingu poziva, na glavnom pretresu optuženi su nastupili sa izgovorom da su ti kontakti bili povodom nabavke guma za vozilo u Novom Pazaru koje bi navodno trebalo da donese XX saoptuženom. Medjutim, s tim u vezi njihove odbrane su bile različite i nelogične. Ovo zato što je NN tvrdilo da se radilo o dvije zimske gume za vozilo «Audi», dok je XX rekao da se radilo o 3-4 polovne gume «valjda za putničko auto». NN se nije mogao da izjasni koja je to razlika u cijeni za gume u Novom Pazaru i Beranama, niti koja je uopšte cijena tih guma, što životno ne bi bilo logično, a uz to je još izjavio da je on ranije prodao vozilo «Audi». Takodje nije životno logično da optuženi XX više puta nakon što je već pošao iz Novog Pazara obavještava saoptuženog da mu navodno nije ponio gume, jer bi mu to svakako mogao saopštiti neposredno prilikom nailaska na prelaz i ne bi mu morao više puta isto govoriti.

Inače iz listinga komunikacija kod operatera «Monet» i «Promonte» u vezi sa komunikacijama između telefonskih brojeva 067-897-300 koji je koristio u predmetno vrijeme optuženi NN i broja 069-069-750 koji je koristio optuženi XX (a koji broj se inače vodi na izvjesnog SG), proizilazi da je među njima samo 24.02.2006.godine, ostvareno sedam veza. Pri tome su sa telefonskog broja koji je koristio XX prvo ostvarena dva odlazna poziva prema telefonskom broju NN, a zatim je optuženi NN četiri puta pozivao XX i na kraju je XX pokušao da ostvari kontakt sa NN i stalno sa lokacije bazne stanice Bać koja se nalazi u reonu prelaza Dračenovac. S toga i ovi dokazi dodatno obezvređuju odbranu optuženog NN i XX sa pretresa da je tema i povod razgovora vezano za gume, kao i o broju i redosledu poziva.

Odbrana optuženog NN i sadržina dokaza koje je u tom pravcu ponudio vezano za porijeklo novca koji je nesporno (prema sopstvenoj izjavi) imao kod sebe u predmetno vrijeme, bili su neuvjerljivi, zbog niza protivrječnosti i nelogičnosti. U bitnom, ta njegova odbrana sastojala se u tvrdnji da mu je upravo onih 200,00 € koje su bile drugačije previjene u odnosu na ostale novčanice u novčaniku dala tetka JV na dan parastosa njegovoj babi RV 19.02.2006.godine, dakle pet dana prije predmetnog događaja, a navodno zato što je on jedino zaposlen u porodici i na ime pomoći oko sahrane njene majke. Osim toga tvrdio je da mu je još 600,00 € ili moguće 400,00 € dao stric VV po istom osnovu. Medjutim, NN istovremeno nije mogao da se izjasni da li je on imao i koliko su uopšte iznosili troškovi sahrane i zašto bi to rodbina davala njemu novac kao pomoć. Nije mu bilo poznato ni da li je bilo kakvih izdataka povodom liječenja njegove babe, pošto je svih petanaest dana uoči njene smrti uz nju upravo bila JV

inače prosvetni radnik iz Majdanpeka. Takodje tvrdi da mu je tektka dala novac pošto je inače već učestvovala i u troškovima oko sahrane.

Njegova odbrana nije se podudarila sa iskazom svjedoka VV koji je izjavio da je on NN dao ukupno 1.376,00 €, od čega svojih 400,00 €, zatim 376,00 € od novca koji je isplatio Fond PIO na ime troškova sahrane sada pok. Rosande VV i 600,00 € od njenog životnog osiguranja koji mu je iznos isplaćen od «Lovćen» osiguranja AD Filijala Berane «nakon parastosta možda par dana». Iskaz VV uz to nije bio dosledan u istrazi i na pretresu, jer je u istrazi rekao da je NN dao novac kao pomoć u vezi registracije auta, a na glavnom pretresu je rekao da su on i JV dali mu novac zato što je «on najviše trčao oko babine sahrane» i što je najmladji u porodici, bez obzira što ima platu u istom iznosu kao i on.

Dakle i po sopstvenom iskazu, optuženi NN u vrijeme neposredno nakon predmetnog, dok je još trajala smjena tj. radno vrijeme, imao je kod sebe novčanik sa znatnim iznosom novca od kojih je 200,00 € u četiri novčanice od po 50,00 € (upravo u iznosu i apoenima kako je to izjavio u istrazi XX) koje su bile dva puta previjene po širini (što je ponovo istovjetno sa onim kako ih je opisao XX u istrazi) i kako je to vidno u fotodokumentaciji CB Berane br.02-16. Radilo se o novačnicama sa serijskim brojem tj. oznakom kako je naznačeno u potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta koju je sačinio Centar bezbjednosti u Beranama 24.02.2006.godine, prilikom preduzimanja radnji privremenog oduzimanja predmeta u skladu sa čl. 230 ZKP, koju potvrdu je optuženi u svojstvu gradjanina potpisao.

U pogledu postojanja iste činjenice je i sadržina zapisnika o pretresu optuženog NN od ovlašćenih lica policije CB u Beranama 24.02.2006.godine, u 08 sati povodom pronadjene četiri novačnice u apoenima od 50,00€ sa naznačenim serijskim brojevima «savijenih u četvrtinu» u desnom uglu novčanika u kom se nalazilo još 1.730,00 € u apoenima od 5,00 do 500,00 €. Zapisnik sadrži naznačenje da je pretres nad optuženim NN izvršen bez naredbe suda na osnovu ovlašćenja policijskih službenika iz čl. 79 st. 5 ZKP kod postojanja sumnje da bi mogao odbaciti, sakriti ili uništiti te novačnice, te da su u vezi sa tom radnjom ovlašćeni službenici policije odmah podnijeli izvještaj nadležnom državnom tužiocu. Imajući u vidu prirodu predmeta o kom je riječ tj. da se radi o novcu, sasvim je objektivno opravdano postojanje opasnosti da se taj dokaz ne obezbijedi, ako se pretres ne bi obavio hitno, jer je naknadno, sa završetkom smjene, optuženi NN mogao taj novac da skloni ili prosto da ga stavi u opticaj zamjenom ili plaćanjem.

Radi se dakle o dokazu koji je pribavljen u skladu sa čl. 79 st. 5 sa pratećom radnjom u vezi st. 6 ZKP, pa se ne radi o pravno nevaljanom dokazu u smislu čl. 80 istog zakonika, kako se ukazuje u odbrani optuženog NN.

Ostali dokazi koji se tiču potvrda o privremnom oduzimanju predmeta sadržali su okolnosti koje su već utvrdjene iz pomenutih dokaza ili odbrana i nijesu bile sporne ili u vezi sa ocjenom o postojanju krivičnih djela u granicama iz optužbe.

Dokaz izveden po predlogu odbrane optuženog NN koji predstavlja rješenje direktora policije MUP-a RCG od 07.04.2006.godine, donijeto nakon disciplinskog postupka od disciplinske komisije MUP-a protiv službenika NN, policajca Stanice

policije za pogranične poslove ne sadrži činjenice onog značaja kako to smatra optuženi NN preko branioca. U pitanju je odluka iz disciplinskog postupka kojom je odlučeno da je NN kao odgovorni službenik kriv za teži disciplinski prekršaj iz čl. 81 st. 1 tač. 12 Zakona o policiji zato što je 24.02.2006.godine, u bitnom, dao znak rukom AM da nastavi kretanje sa kombi vozilom NP 172-26 u kom se nalazila tekstilna roba vlasništvo XX vrijednosti iznad 1.000,00 € bez dokumentacije, radi čega mu je izrečena disciplinska mjera prestanak radnog odnosa. To proizilazi iz izreke pomenutog rješenja. Sasvim su bez značaja (jer u krivičnom postupku ne mogu biti predmet ocjene), iskazi na kojima se zasniva to rješenje. Izjave date u drugom postupku ne mogu se koristiti u krivičnom postupku, a disciplinska i krivična odgovornost se ne isključuju povodom istog događaja, pa je u konačnom i ovaj dokaz u prilog optužbi.

Utvrđeno činjenično stanje sa iznijetih razloga istovremeno pruža osnov i za donošenje zaključka da je optuženi XX u isto vrijeme i na mjestu kako je naznačeno u optužnici službenom licu – policajcu NN obećao i učinio poklon u novcu u iznosu od 200,00 € da ovaj ne izvrši zakonitu službenu radnju koju bi morao izvršiti u okviru svog službenog ovlašćenja, motivisan namjerom na izbjegavanje plaćanja poreza na dodatnu vrijednost i plaćanje takse, a pod okolnostima zbivanja kako je već opisano. To je utvrđeno po osnovu priznanja optuženog datom u postupku istrage kada je u propisnom saslušanju uvjerljivo i detaljno opisao na koji način je izvršio radnju obećanja i potom činjenja poklona službenom licu. To priznanje potvrđeno je sadržinom dokaza sa razloga kako je već iznijeto.

Naknadna odbrana kada je optuženi XX negirao da je saoptuženom obećao i učinio poklon u novcu bila je neuvjerljiva, protivurječna i suprotna sa stanjem dokaza u kom pravcu je takodje već izloženo.

Kao što je pomenuto, sud je u granicama iz optužbe upotpunio činjenični opis onim okolnostima koje su od značaja za odlučne činjenice radi potpunije razumljivosti izreke.

Primjenom propisa označenih u izreci na već utvrđeno činjenično stanje zaključeno je da je optuženi NN izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 1 KZ, a na način sadržan u izreci uz postojanje svijesti o zahtijevanju i primanju poklona u novcu i nečinjenju službene radnje koju je shodno zakonu morao da preduzme, a nije je izvršio. Pomenutom odredbom KZ učinocu krivičnog djela primanje mita zapriječeno je kaznom zatvora od 2 do 12.godina, dok je optuženi XX izvršio krivično djelo davanje mita iz čl.424 st. 1 KZ, takodje na način kao u izreci i sa umišljajem koji se ispoljio kroz to da je bio svjestan da obećava i daje poklon i da to čini u vezi sa nevršenjem službene radnje iz ovlašćenja službenog lica, konkretno saoptuženog. Za to krivično djelo je zapriječena kazna zatvorom od 6 mjeseci do 5.godina.

Ispoljeno činjenje i propuštanje činjenja u predmetnom događaju sasvim jasno ukazuju na postojanje umišljaja optuženih u okviru njihovog djelovanja. Sama okolnost da je XX imao svoj kombi, a da je angažovao drugo lice sa istim vozilom, da je od ranije pod posebnom pažnjom carinika, da se interesovao ko je u

smjeni i ono što je uslijedilo kada je AM stupio na zaustavnu liniju na prelazu, vezano za ono kako je postupio NN, jasno ukazuju na postojanje umišljaja na strani optuženih u direktnom obliku. To proizilazi i po osnovu okolnosti da je NN znao da će on u odsustvu predpostavljenog «biti glavni» u patroli i isključivo na kontrolnoj liniji.

Prema izvodu iz kaznene evidencije od CB Berane i uvjerenju MUP-a Srbije, utvrđeno je da optuženi do sada nijesu osudjivani.

Prilikom odmjeravanja kazni optuženim za izvršena krivična djela sud je cijenio konkretno ispoljene okolnosti propisane u čl. 42 KZ. Pri tom je vezano za ličnost optuženog NN kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela imao navršenu 21.godinu života i da je neosudjivan. Kao otežavajuću okolnost koja je vezana za krivično djelo sud je cijenio okolnost da je optuženom NN bila povjerena služba od posebnog značaja i na mjestu od posebnog značaja tj. Administrativnom prelazu koji je i u predmetno vrijeme imao značaj graničnog prelaza. S tim u vezi, posjećanja radi jedan od svjedoka iz ovog postupka je izjavio, «policajac je prvi na liniji granice države». U istom smislu je cijinjeno da je NN ujedno vršio i dužnost vodje patrole policije u smjeni na pomenutom prelazu. Radi se o okolnostima koje prevazilaze zakonska obilježja postojanja predmetnog krivičnog djela. Osim pomenutih okolnosti koje su bile olakšavajuće i otežavajuće prirode, prilikom odmjeravanja kazne optuženom NN sud je imao u vidu i okolnost da mu je povodom predmetnog događaja izrečena mjera prestanka radnog odnosa, koja svakako predstavlja mjeru represivnog karaktera čije djelovanje će se kumulirati sa odmjerenom kaznom u ovom postupku.

Kao olakšavajuće okolnosti koje se tiču optuženog XX, cijinjene su njegove porodične prilike, jer je otac dvoje maloljetne djece kao i okolnost koja se tiče ranijeg života, pošto nije osudjivan. Otežavajuće okolnosti nijesu postojale.

Kod utvrđenja i ocjene značaja naznačenih okolnosti od uticaja za odmjeravanje kazne, sud je optuženom NN izrekao kaznu zatvora u trajanju od dvije godine uz odredjenje da mu se u kaznu po čl. 51 st. 1 KZ ima uračunati pritvor u trajanju od 24.02.2006.godine, do objavljivanja presude, a optuženom XX kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci čije trajanje se ima uračunati od dana lišenja slobode.

Sud je uvjerenja da će se naznačenim kaznama postići svrha kažnjavanja propisana u čl. 32 KZ.

Optuženi su obavezani da pojedinačno plate troškove krivičnog postupka po osnovu paušala iz čl. 199 st. 3 ZKP u iznosu kao u izreci, koji je odredjen obzirom na trajanje i složenost postupka i njihovo imovno stanje.

Prema optuženom NN izrečena je mjera bezbjednosti oduzimanja primljenog poklona koji čini novac u iznosu od 200,00 € u novčanicama apoena od po 50,00 €

serijskog broja označenog u izreci, a na osnovu čl. 75 st. 3 i čl. 423 st. 7 u vezi st. 1 KZ. Tim odredbama određeno je obavezno oduzimanje predmeta koji predstavlja primljeni poklon u vezi sa korupcijom u službi.

Sa iznijetih razloga i primjenom označenih propisa, a u skladu sa čl. 364 ZKP, odlučeno je kao u izreci.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Dana, 03. jula 2006.godine

Zapisničar,
Sanela Bektašević,s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
Drago Konatar,s.r.

PRAVNA POUKA:

Žalba na ovu presudu je dozvoljena subjektima iz čl. 372 ZKP-a. Rok za žalbu je 15 dana, po uručenju prepisa, a podnosi se Apelacionom sudu RCG u Podgorici preko ovog suda.